

Brüsszel, 2017. május 22.
(OR. en)

9356/17

Intézményközi referenciaszámok:
2016/0288 (COD)
2016/0286 (COD)

TELECOM 130
COMPET 421
MI 433
CONSOM 222
CODEC 842

FELJEGYZÉS

Küldi:	az elnökség
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Biz. dok. sz.:	12252/1/16 TELECOM 165 COMPET 486 MI 578 CONSOM 215 IA 72 CODEC 1269 REV 1 12257/16 TELECOM 166 COMPET 489 MI 579 CONSOM 216 IA 73 CODEC 1273
Tárgy:	Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex létrehozásáról (átdolgozás) Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testületének létrehozásáról – Irányadó vita

---

A TTE Tanács 2016. december 2-i ülésén a tagállamok szinte egyöntetűen üdvözölték a Bizottság által az összeköttetéssel kapcsolatban (többek között az 5G tekintetében) meghatározott ambiciózus célokat, és megállapították, hogy a nagysebességű digitális összeköttetés nagy jelentőséggel bír Európa gazdasági és társadalmi fejlődése szempontjából. Számos tagállam mutatott rá arra is, hogy szükség van a rendkívül nagy kapacitású digitális infrastruktúrába való beruházásokat elősegítő ösztönzőkre, egyben hangsúlyozták, hogy a végfelhasználók részére elsősorban a verseny eszközeivel kell biztosítani az előnyöket.

A tagállamok, illetve azok egyes régiói a vezetékes és a vezeték nélküli hálózati infrastruktúra szempontjából igen jelentős különbségeket mutatnak. Vannak a világ élvonalába tartozó területek, ahol a felhasználók száma magas, és elterjedt a fejlett hálózatok használata, míg másoknak igen sok lemaradást kell ledolgozniuk, ez pedig eltérő ütemben történik. Az európaiak 76%-a rendelkezik széles sávú új generációs hozzáféréssel, ez a szám ugyanakkor nem engedi láttatni az EU egyes területei között meglévő jelentős eltéréseket: az arány 44 és 99% között mozog. A használat területén is hasonló tendenciát figyelhetünk meg: a 27%-os uniós átlag 3 és 67% közötti eltéréseket takar. 2016 közepén a 4G-lefedettség az Unióban végre elérte a 96%-ot, ám ehhez hosszú út vezetett: 2014 végén a lefedettség még mindössze 79%-os volt (szemben az Egyesült Államok akkori 98%-os lefedettségével). 2013-ban a legjobban teljesítő tagállamokban már 98%-os volt a lefedettség, ugyanakkor három tagállamban még egyáltalán nem volt elérhető 4G hálózat, tíz tagállamban pedig 40%-nál alacsonyabb volt a lefedettség. Figyelembe véve, hogy a 800 MHz-es aukciókra már 2010-ben sor került, az EU-nak több mint hat évre volt szüksége az univerzális lefedettség megvalósításához. Ugyanennek nem szabad megtörténnie az 5G esetében, ha azt akarjuk, hogy az EU vonzani és táplálni tudja az innovációt és a növekedést.

Bár a nemzeti és helyi jellegzetességek indokolják az említett eltérések meglétét, kialakulásukhoz a szabályozási gyakorlatban tapasztalható különbségek is hozzájárulnak. **Ezért kívánatos a sikeres szabályozás egyes tényezőinek átvétele vagy adott körülményekhez való igazítása. Ezzel párhuzamosan el kell kerülni az olyan szabályozási gyakorlatokat, amelyek visszatartják a már meglévő vagy az alternatív befektetők által a meglévő hálózatok korszerűsítésére, vagy a jórészt új hálózatok kiépítésére irányuló erőfeszítéseket.**

A tagállamok támogatták a bizottsági javaslat céljait, valamint a távközlési irányelvvel kapcsolatos – egyben a digitális egységes piac kiépülését is támogató – koordinációt és együttműködést. Az Európai Tanács a 2016 júniusában elfogadott következtetéseiben a frekvenciaelosztás módszereinek jobb koordinációjára szólított fel, hogy ezzel biztosítható legyen Európa vezető szerepe az 5G-hálózatok kiépítésében.

A Bizottság a távközlésre vonatkozó szabályok reformjára irányuló javaslatában számos olyan intézkedést javasolt, amelyek mind a vezetékes, mind a vezeték nélküli hálózatok tekintetében előmozdítják a versenyképes beruházásokat. A javaslat azon az elképzelésen alapul, hogy a beruházások és a verseny egyre nagyobb mértékben divergens helyi körülmények között folyik, így rugalmasságra van szükség annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni a nemzeti és sokszor még szűkebb területre korlátozódó helyi jellegzetességeket. A javaslat ugyanakkor emellett érvel, hogy a rugalmasságot fokozottabb uniós szintű koordinációval kell ötvözni, így biztosítva az egész Unióban a szabályozás átláthatóságát, a kiszámíthatóságot, ezzel pedig a befektetői biztonságot – többek között a befektetői tőkét biztosító nemzetközi szereplők számára. Ez azt jelenti, hogy az intézményi struktúráról való vita során tekintettel kell lenni az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex általános célkitűzéseire és az azok elérése érdekében javasolt érdemi intézkedésekre.

Az európai szintű koordináció fokozása érdekében a Bizottság az intézményi struktúra reformjára tett javaslatot, ideértve az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testülete (BEREC) feladatainak és felépítésének módosítását is. A BEREC-nek megvan az az előnye, hogy független és szakosodott nemzeti hatóságokból áll, amelyek ismerik a piacokat és tudatában vannak az azok között fennálló releváns különbségeknek, ezért valószínűsíthető, hogy ellenáll a túlzott központosításnak. A Bizottság emellett a BEREC szerepének növelését javasolja, hogy a testület így levonhassa és szisztematikusabban felhasználhassa azokat a uniós szintű tanulságokat, amelyek az összeköttetés fokozásának közös céljára irányuló erőfeszítések során válnak világhíressé.

A vonatkozó szabályok hatékonyabb betartásával lehetne biztosítani, hogy az európai szintű legjobb gyakorlatokat megosszák és alkalmazzák, minden tagállamban túlzott késedelem nélkül figyelembe véve a helyi körülményeket. Ehhez azonban részletesebb és könnyebben végrehajtható szabályokra lenne szükség. Ennek alternatívája az, hogy a tagállamoknak biztosított megfelelő rugalmasság mellett végre kell hajtani a jelenlegi uniós szintű koordinációs mechanizmust. A munkacsoporti szinten folyamatban lévő vita során már felmerült, hogy rugalmasságot kell biztosítani a legfontosabb szabályok megfogalmazása során, ezért a TTE Tanács megbeszéléseinek egyik fontos pontja lesz annak megvitatása, hogy mely területeken és milyen mértékben kell végrehajtani a koordinációs mechanizmusokat.

Ezért felkérjük a minisztereket, hogy nyilvánítsanak véleményt a fentiekkel kapcsolatban a következő kérdésekre összpontosítva:

- 1. Egyetért-e azzal, hogy az egységes piacon a befektetői biztonság érdekében világos és átfogó szabályozási keretet kell alkalmazni, és annak gyakorlati alkalmazását hatékonyan koordinálni kell?**
- 2. Milyen koordinációs mechanizmusok szolgáltatnának megfelelő biztosítékot a befektetők és a verseny szereplői számára a kiszámíthatóságot illetően, megbízhatóan biztosítva, hogy a bevált legjobb gyakorlatok megosztásra és alkalmazásra kerülnek?**
